

เทคนิคการบริหารเวลาของขงเบ้ง

เกี่ยวกับผู้เขียน :-

เป็นดอกเตอร์ทางด้านประวัติศาสตร์และภาษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด
และเคยรับราชการที่กระทรวงการต่างประเทศ ตำแหน่งสุดท้ายคือรองปลัดกระทรวง
ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองกรรมการผู้จัดการใหญ่บริหาร เครือเจริญโภค

เมื่อขงเบ้งสอนเล่าปี่เกี่ยวกับเทคนิคการบริหารเวลา

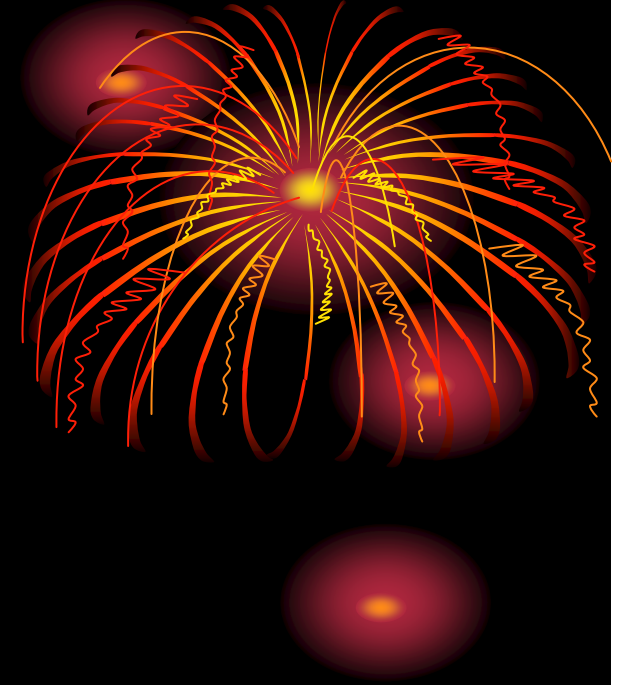
ทุกวันทุกคนบนโลกใบนี้มีเวลาเท่าเทียมกันคือ 24 ชม.

อย่างไรก็ดี มองจากแง่มุมของเศรษฐศาสตร์เวลาของทุกคนมีคุณค่าไม่เท่ากัน

การบริหารเวลาของแต่ละคนจึงหมายถึงความแตกต่างระหว่างความสำเร็จกับความพ่ายแพ้

ค่าของเวลาเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพ ซึ่งในแง่ธุรกิจคือต้นทุน

ฉะนั้นสถาบันศึกษาทุกแห่งที่สอนวิชาการบริหารธุรกิจจึงมีหลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารเวลา

ครั้งหนึ่ง เล่าปี่ ของขงเบ้งให้แนะนำวิธีสร้างตนเป็นอภิมหาเศรษฐีแห่งดินแดน
ขงเบ้ง ว่างานใหญ่เช่นนี้ต้องวางแผนและรู้จักบริหารเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ

เล่าปี่ กล่าวว่า ‘ ข้าฯเห็นด้วยในหลักการแต่ทว่าข้าฯมีงานมากมายที่ต้องทำทุกวัน
จนเวียนเกล้าเวียนศีรษะ ไม่เคยมีเวลาพอที่จะจัดการกับทุกสิ่งทุกอย่างได้เลย ‘

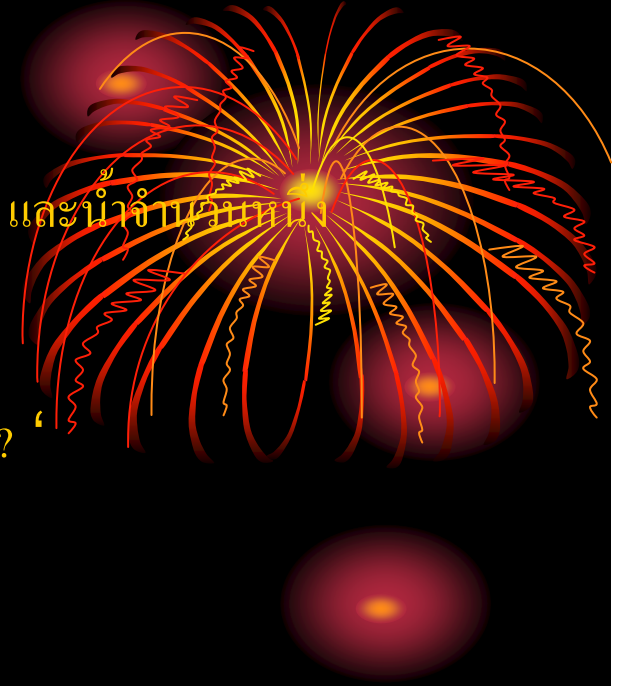
ขงเบ้ง บอกให้ลูกน้องไปเตรียมก่อนหิน ก่อนกรวด ก่อนทราย และนำจำนวนมา
พร้อมถังเหล็กใหญ่หนึ่งใบ

เล่าปีถามด้วยความแปลกใจ ‘ ท่านเตรียมสิ่งเหล่านี้ไว้เพื่ออะไร? ’

ขงเบ้งยิ้มอย่างมีเลศนัย พร้อมกับตอบด้วยคำถามว่า
‘ ท่านบริหารเวลาด้วยวิธีใด? ’

เล่าปีตอบว่า

‘ ข้าฯเคยคิดว่า ข้าฯมีเทคนิคที่คืออยู่แล้ว คือใช้วิธีมอบหมาย ข้าฯมีผู้ช่วยอยู่รอบด้าน
ตั้งแต่กวนอู เตียวหุย เจ้าหยุน ฯลฯ ซึ่งช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ด้านต่างๆ แต่งาน
ทั้งหลายก็ยังพันกันอึ้งตึ้งนัง ไม่สามารถปรับให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีขึ้นได้
เดิมข้าฯคิดว่าเป็นแมลงวันไม่มีหัวอยู่ตัวเดียว แต่หลังการใช้ระบบมอบหมายงาน กลับ
กลายเป็นว่าปัจจุบันบริษัทมีแมลงวันหัวขาดเป็นฝูง!! ’

ขงเบ้งฟังแล้วจึงเริ่มอธิบายว่า

‘ เทคนิคการบริหารเวลาสามารถแบ่งเป็นสามชั้น สูง กลาง และต่ำ

ชั้นต่ำ เน้นการใช้เศษกระดาษบันทึก

ชั้นกลาง ใช้ตารางและโปรแกรมประจำวันซึ่งสะท้อนความสำคัญ
ของการวางแผน

ส่วนชั้นสูง เน้นการจัดการ โดยแบ่งแยกประเภทของหน้าที่การงาน
ตามคิกรี ควรเน้นการใช้แผนดำเนินงาน ตามสำคัญของงานเพื่อ
พิจารณาลำดับความเร่งด่วนในการจัดการงานดังกล่าว

ทั้งสามชั้นอันดับ ต่างมีเรื่องการมอบหมายงานเกี่ยวข้องอยู่ด้วยตาม
ความต้องการของปริมาณและลักษณะเฉพาะของงานแต่ละชั้น ’

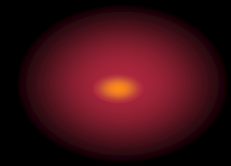

เล่าปีศาจภาพว่า

‘ หากพิจารณาตามการแบ่งชั้นของเทคนิคการบริหารเวลาแล้ว ข้าฯ ยอมรับว่าวิธีของข้าฯอยู่ที่ชั้นต่ำ เพราะใช้แค่การส่งใบ slip บันทึก ‘

ขงเบ้งชี้ไปที่ถังเหล็กกับกองวัสดุที่ผู้ช่วยได้เตรียมเสร็จ
ไว้มุมห้องพร้อมกล่าวว่า

‘ คำตอบของการบริหารชั้นสูงอยู่ในถังเหล็กใบใหญ่นี้แหละ!
ความจุของถังนี้เปรียบเสมือนขีดความสามารถของคนๆ หนึ่งในช่วงเวลา
หนึ่ง ก้อนกรวด เปรียบได้กับงานที่สำคัญและเร่งด่วน ก้อนหิน คือ
ภาระที่สำคัญแต่ไม่เร่งด่วน เม็ดทรายเปรียบได้กับภาระที่เร่งด่วนแต่ไม่
สำคัญ และน้ำ คือหน้าที่ที่ไม่สำคัญและไม่เร่งด่วน ‘

ขงเบ้งอธิบายพรางวาดผังประกอบคำอธิบาย ดังในตารางประกอบ

การบริหารเวลา

งาน	เร่งด่วน	ไม่เร่งด่วน
สำคัญ	ก. (งานประเภทที่เป็นก้อนกรวด)	ข. (งานประเภทที่เป็นก้อนหิน)
	<ul style="list-style-type: none"> * วิกฤติการณ์ * ปัญหาที่ประชิดตัว * งานที่มีกำหนดแน่นอน 	<ul style="list-style-type: none"> * โครงการใหม่หรือการริเริ่มใหม่ * กฎระเบียบ * การปฏิรูปประสิทธิภาพการผลิต * การสร้างความสัมพันธ์กับหุ้นส่วน * มาตรการการป้องกันปราม
ไม่สำคัญ	ค. (งานประเภทที่เป็นเม็ดทราย)	ง. (งานประเภทที่เป็นน้ำ)
	<ul style="list-style-type: none"> * รับรองแขกที่ไม่ได้รับเชิญ * จัดการกับจดหมาย เอกสาร หรือโทรศัพท์ทั่วไป * เข้าประชุมทั่วไป * การประชุมและกิจกรรมทั่วไปที่ไม่สำคัญ 	<ul style="list-style-type: none"> * งานจุกจิกทั่วไปที่ทำหรือไม่ทำก็ได้ * งานเลี้ยงสังสรรค์ทั่วไปที่ไม่จำเป็น * กิจกรรมที่น่าสนใจทั่วไป

‘ ปกติท่านเน้นงานประเภทใด? ‘ ขงเบ้งถาม
‘ ก็ต้องเป็นประเภท ‘ ก. ‘ เล่าปี่ตอบอย่างไม่ลังเล
‘ แล้วงานประเภท ข. ละ? ‘ ขงเบ้งถามต่อไป
เล่าปี่ตอบว่า

‘ ข้าฯตระหนักถึงความสำคัญของงานประเภท ข. แต่ก็ไม่มีเวลาพอที่สนใจมัน ‘
‘ เป็นอย่างไรไซ้ใหม่ ‘ ขงเบ้งถาม พรางใส่กรวดลงไปในถังเหล็กจนเต็ม
แล้วพยายามใส่ก้อนหินเข้าไปซึ่งใส่ไม่ได้ เล่าปี่ตอบว่า ‘ ไซ้ ! ‘

‘ และหากเปลี่ยนวิธีบรรจุใหม่ล่ะ? ‘ ขงเบ้งถามต่อ
พรางใส่ก้อนหินทีละก้อนเข้าไปในถังจนจนใส่ไม่ได้แล้ว

จึงถามเล่าปี่อีกว่า ‘ ตอนนี้ถังเหล็กเต็มแล้วจะใส่อะไรลงไปอีกไม่ได้ไซ้ใหม่? ‘
ซึ่งเล่าปี่ตอบว่า ‘ ไซ้ ‘

‘ จริงหรือ? ‘ ขงเบ้งถามแล้วหยิบก้อนกรวดใส่เข้าไปข้างบนถังแล้วเขย่า
ให้ก้อนกรวดตกลงไปในถังจนหมด

‘ บัดนี้ถังเหล็กใบนี้ใส่อะไรลงไปอีกได้หรือไม่? ‘ ขงเบ้งพุดพรางเทเม็ดทรายลงไปอีก
จนหมด ‘ แล้วทีนี้ล่ะ? ใส่อะไรลงไปอีกได้ไหม? ‘ ขงเบ้งถามต่อไป

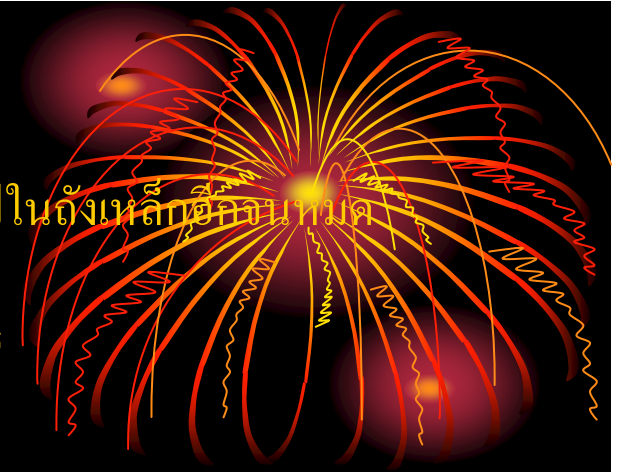
แต่ก่อนที่เล่าปีมีโอกาสตอบ ขงเบ้งก็ต้กว่าที่เตรียมไว้ใส่ลงไปในถังเหล็กจนหมด

‘ ตอนนี้ท่านเข้าใจความหมายของการทดลองนี้แล้วหรือยัง? ‘
เล่าปีตอบว่า ‘ เข้าใจแล้ว ‘

พร้อมกับถามต่อว่า ‘ นี่คืสิ่งทีท่านกล่าวถึงเมื่อสักครู่เกี่ยวกับการจัดการแบบแยกประเภท และเลือกการจัดการก่อนหลังใช่ไหม? ‘

ขงเบ้งตอบว่า

‘ ใช่แล้ว การทดลองชี้ให้เห็นว่าหากถังเหล็กตั้งแต่แรกก็เต็มเต็มไปด้วยก้อนกรวด ทราย และน้ำ ก็คงไม่มีโอกาสใส่ก้อนหินลงไปได้ แต่ถ้าใส่ก้อนหินลงไปก่อนในถังยังมีเนื้อที่ที่จะใส่สิ่งอื่นๆ เข้าไปได้อีก ดังนั้น การบริหารเวลาที่ได้ผลต้องคว่า อะไรคือก้อนหิน อะไรคือก้อนกรวด เม็ดทราย และน้ำ ฯลฯ และไม่ว่าจะเป็นการใดก็ต้องใส่ก้อนหิน ลงไปในถังเป็นอันดับแรก ‘

เล่าปียังถามว่า ‘ แล้วการวิเคราะห์แยกแยะเรื่องต่างๆ ออกเป็นสี่หมวดก็มีผลอย่างไรบ้าง?’
ขงเบ้งตอบว่า

‘ บุคคลจำพวกที่ว้าวุ่นอยู่กับเรื่องราวประเภทก๊อนกรวด ย่อมมีความรู้สึกถูกเวลากดดันและ
วนเวียนอยู่ในแดนวิฤตจนอ่อนล้า พวกที่เน้นเรื่องประเภทเม็คทรายจะขาดพลังสร้างสรรค์
ชอบฟังคำพูดเพราะหู คบคนแบบผิวเผิน พวกที่นิยมเรื่องราวประเภทน้ำม้กบกร่องเรื่อง
สำนึกรับผิดชอบ แม้กระทั่งเรื่องสารทุกข์สุกดิบของตนเอง ‘

เล่าปีถามว่า ‘ เป็นไปได้ไหมที่ว่าถ้าเน้นก๊อนหินมากเกินไปจะมองข้ามก๊อนกรวด เพราะ
ก๊อนกรวดมากับความเร่งด่วน? ‘

ขงเบ้งตอบ

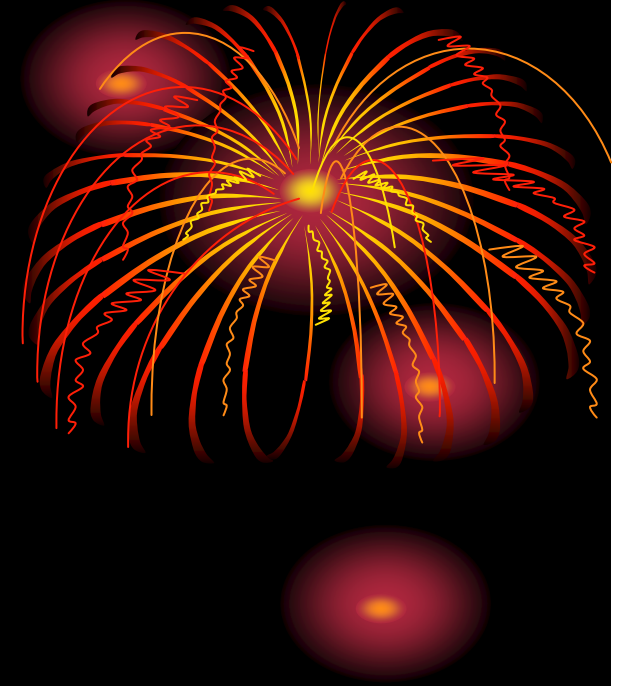
‘ ท่านทราบไหมว่าก๊อนกรวดมาจากไหน? ก็มาจากก๊อนหินที่แตกสลายไง! ‘ และเสริมว่า
‘ คนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องประเภทก๊อนหินจะมีก๊อนกรวดน้อย คนที่เน้นก๊อนกรวดก็จะมี
ก๊อนกรวดเยอะตลอด ‘

ขงเบ้งสอนต่อไปว่า

‘ คนที่อิงเรื่องประเภทก๊อนหินเป็นคนมีประสิทธิภาพเพราะเขาจะเก่งในการวิเคราะห์ สถานการณ์ เวลา และสิ่งแวดล้อม สามารถจับประเด็นหลักของปัญหา สามารถจัดการกับ เรื่องเร่งด่วน และควบคุมสถานการณ์ไม่ให้เกินกว่าเหตุ กล้าฟันธงและใช้มาตรการป้องปราม บุคคลจำพวกนี้จะมีวิสัยทัศน์ มีอุดมการณ์ เคารพระเบียบ สามารถควบคุมตัวเอง ดำเนินชีวิตอย่างมีวินัย และสามารถทำงานชิ้นใหญ่ได้ ‘

เล่าปี่ชื่นชอบทฤษฎี ‘ วัตถุในถัง ‘ ของขงเบ้งเป็นอย่างมาก พร้อมกับสารภาพว่า

‘ มาวันนี้ข้าฯถึงเข้าใจอย่างถ่องแท้แล้วว่า การต่อสู้ของข้าฯทำไมจึงยังลุ่มๆ ดอนๆ เพราะแม้ว่าข้าฯมีขุนพลเก่งๆ เช่น กวนอูและเตียวหุย แต่พวกเขาจะก้าวหน้าได้อย่างไรตราบใดที่ คนที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างพวกเขาจมปลักอยู่กับเรื่องจิบจ้อย กับงานลักษณะ ‘ เก็บเม็ดงาแต่ทิ้งแฉงโม ‘ (เขียนเลอจื่อหมาตีวเลอซีกวา) ขึ้นดำเนินตามวิธีนี้ต่อไป ความพยายามของข้าฯที่จะเป็นอภิมหาเศรษฐีน้ำมันเบอร์วันในแผ่นดินก็คงเป็นไปได้แค่ ความฝัน ! ‘

แล้วคุณละ..จัดการกับตัวเองและงานที่ทำแบบไหน?
ลองนำบทเรียนเทคนิคการบริหารเวลาของขงเบ้ง ไปใช้ดูสิครับ
ผมเชื่อว่าจะสามารถช่วยให้เวลาของคุณมีคุณค่ามากกว่าวิธีเดิมๆเยอะเลย
แล้วก็จะได้ประสบความสำเร็จเป็นอภิมหาเศรษฐีในเร็ววัน
มันจะไม่ใช่แค่ฝันอีกต่อไป แต่มันคือความจริง จริงๆนะครับ
...อือ...!!!!